

วัฒนธรรมคือกุศโลบายเพื่อความอยู่รอดมั่นคง

สรเชต วรคามวิชัย

สิ่งมีชีวิตย่อมรักชีวิตมากที่สุด ไม่พร้อมที่จะตาย คำอวยพรที่แพร่หลายและเป็นที่พอใจของผู้รับมากที่สุดคือ อายุ วรรณ สุข พล , อายุ เวง กำเฮง เจริญ , อายุมัน ขวัญเย็น มีลาภ ยศ ทรัพย์สมบัติ มากขนาดไหน แต่เมื่อไม่มีชีวิต ก็ไม่ได้ใช้ประโยชน์ ก็คือไม่มีนั่นเอง

มนุษย์เป็นสัตว์สังคม และเป็นสัตว์ที่มีพัฒนาการเหมือนพืช และสัตว์ทั่วไป เริ่มต้นเล็กอ่อนแอ ช่วยตัวเองไม่ได้ จำเป็นต้องอาศัยผู้ที่เกิดก่อนช่วยดูแลจนกว่าจะเติบโต ช่วงกลางวัยจะเติบโตและเข้มแข็งถึงจุดสูงสุด และสุดท้ายเสื่อมลงกลับสู่ภาวะเหมือนเมื่อแรกเกิด จำเป็นต้องมีผู้ดูแล ช่วยเหลือเหมือนเมื่อแรกเกิด การพึ่งพากันจึงเป็นสิ่งหลีกเลี่ยงไม่ได้ สิ่งมีชีวิตทั้งหลายจึงสร้างวัฒนธรรมขึ้นมา เพื่อให้การพึ่งพา ช่วยเหลือกันเป็นไปอย่างต่อเนื่อง อันจะทำให้สังคมอยู่รอด มั่นคงและมีความสุข

วัฒนธรรมคืออะไร

วัฒนธรรมพฤติกรรม วาทกรรม วรรณกรรม และกิจกรรมที่กระทำต่อเนื่องและถ่ายทอด สืบต่อกันมาอย่างไม่ขาดสาย ของมนุษย์ และสิ่งมีชีวิตทั้งหลาย (Culture is a pattern behavior including language literatures and activities of human-beings and all living-objects which were transferred from generations to generations)

พฤติกรรมหลักของสิ่งมีชีวิตทั้งหลาย ที่มีเหมือนกันคือ นอน กิน ถ่าย ขยายพันธุ์ สำหรับมนุษย์จะมีพิเศษขึ้นมาอีกหน่อยซึ่งมีบรรพชนได้สร้างวาทกรรมเอาไว้ เช่น food sex play faith and fashion ซึ่งมีความหมายรวมว่า บรรดาคนทั้งหลายจะกินอาหารเหมือนกัน จัดการเกี่ยวกับการบริโภคให้เหมือนกัน หรือได้มาตรฐานเดียวกัน มีการจัดการเรื่องเพศเหมือนกัน มีการเล่นเพื่อผ่อนคลายโดยมีกติกาคล้ายกัน มีการสร้างกระแสความเชื่อเพื่อให้เกิดกิจกรรมที่ระดมมหาชนโดยไม่จำกัดจำนวน การแต่งกายคล้ายกันและปรับปรุง เปลี่ยนแปลงรูปแบบตลอดเวลา ทั้งนี้เพื่อสร้างกลุ่มที่มั่นคงโดยไม่ต้องสร้างศัตรู

ความแตกต่างที่ไม่แย่งผลประโยชน์กัน เข้าใจจุดมุ่งหมาย ของกันและกัน ก็จะทำให้เกิดสันติสุข มนุษย์ทั้งโลกก็จะอยู่ได้ตลอดอายุขัย ไม่ต้องเสียเวลามาทะเลาะและฆ่ากัน ใช้ชีวิตให้มีความสุขโดยมี

กิจกรรมร่วมกันเป็นครั้งคราว ไปมาหาสู่กันอย่างคนในครอบครัวเดียวกัน ใช้กติกาทางสังคมร่วมกัน นี่คือเป้าหมายสุดท้ายของมนุษย์

เรื่องที่น่ายินดีในปัจจุบันคือ

๑. มนุษย์รู้จักกันทั่วโลกว่าใครอยู่ที่ไหน สภาพที่อยู่เป็นอย่างไร มีภาษา และวัฒนธรรมเป็นเช่นไร มีการเมืองการปกครองแบบใด
๒. มีการเล่น และการละเล่นแม้แตกต่างกัน แต่มีจุดมุ่งเพื่อความสนุกสนานและสามัคคีกัน แลกเปลี่ยนการแสดงระหว่างกันอย่างมีความสุข
๓. มีการแข่งขันกีฬาระหว่างกันเพื่อแสดงความแข็งแกร่ง ฉลาด และอดทน โดยมีชื่อและกติกาของกีฬาอันเดียวกัน มากขึ้นตามลำดับ
๔. มีการใช้ภาษาร่วมกันมากขึ้น ไม่นำชาตินิยมไปผูกพันกับภาษา ซึ่งสุดท้ายมนุษย์จะมีภาษาเดียวกันทั้งโลกในที่สุด
๕. ที่น่ายินดีสำหรับกลุ่มประเทศในแหลมอินโดจีน (ประเทศที่อยู่ระหว่างกลางประเทศอินเดียและจีน) กำลังเข้าสู่ความเป็นสังคมเดียวกัน ใช้ภาษาสื่อสารร่วมกัน มีวัฒนธรรมที่แม้แตกต่างกันแต่ไม่ขัดแย้งกัน ซึ่งเราเรียกกันเป็นกลุ่มประเทศ asean จะมีผลตั้งแต่ปี ๒๕๕๘ เป็นต้นไป ซึ่งจะทำให้สังคมมนุษย์เราใหญ่ขึ้น ถ้าเปรียบโลกของเราเป็นร่างกายเดียว เราก็จะไม่ได้แยกแขน ขา หัว ตัวเป็นอิสระ บางครั้งขาขัดแย้ง เป็นศัตรูกับแขน อย่างที่เคยเป็นมาแล้ว โลกมนุษย์เราก็จะได้เป็นโลกใบเดียวมนุษย์ก็จะเป็นชนกลุ่มเดียวปกครองโลกแบบเบ็ดเสร็จอย่างที่ไดโนเสาร์เคยเป็นมาแล้ว